

In het artikel uit *Onze Taal* dat bij deze les hoort noemen Franse studenten die Nederlands leren onze taal ‘een legodoos’.

Het Nederlands is (net als andere Germaanse talen) een taal waarin je woorden eenvoudig met voor- of achtervoegsels kunt verlengen. En je kunt ook makkelijk een nieuw woord maken door twee of meer woorden aan elkaar te plakken (dit heet een samenstelling). Je kunt zo in principe een oneindig lang woord maken zonder dat het fout is. Een bekend voorbeeld is:

kindercarnavalsoptochtvoorbereidingswerkzaamhedencomitéleden. Maar je kunt deze ongestraft nog langer maken door er bijvoorbeeld *...introductiebijeenkomstafpraak...* etc. achter te plakken. Makkelijker leesbaar wordt het niet, maar het mág dus wel!

Voor ons is dit heel normaal, maar in het Frans (en andere Romaanse talen) is het dus veel minder gebruikelijk of zelfs onmogelijk. Zo is bij ons *huis* en *sleutel* eenvoudig te combineren tot *huissleutel*. In het Frans heb je hier een hele woordgroep voor nodig: *clé de la maison* (letterlijk: ‘sleutel van het huis’).

Vul onderstaand schema in. Zoek eerst de Franse vertaling van het woord op en schrijf daarna de letterlijke vertaling ervan in het Nederlands.

Nederlandse samenstellingen	Franse vertaling	Letterlijke vertaling terug naar het Nederlands
huissleutel	clé de la maison	sleutel van het huis
treinticket		
pindakaas		
stoeptegels		
kinderfeestje		
fietsenhok		
hogedrukreiniger		
actiefilmfan		
voor- en achtervoegsels	Franse vertaling	Letterlijke vertaling terug naar het Nederlands
groter		
treintje		
oplezen		
afblijven		
ontvrienden		

Begrijp je nu de legodoos-uitspraak over het Nederlands? Zou dit ook een reden kunnen zijn dat Franse jongeren minder nieuwe woorden maken? Kun je nog andere redenen hiervoor bedenken?